



www.parohiaserbanvoda.ro

# Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUCHARISTICĂ,  
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

## DUMINICA A 25-A DUPĂ RUSALII

(Pilda samarineanului milostiv)

† SF. MARE MC. MINA;  
SF. MC. VICTOR, VICHENTIE  
ȘI ȘTEFANIDA;  
SF. CUV. TEODOR STUDITUL

Astăzi, în Duminica a 25-a după Rusalii, am ascultat cu toții pericopa evanghelică de la Luca, cap. 10, care ne-a relatat Pilda samarineanului milostiv.

Acesta pildă reprezintă o realitate a vieții noastre pe care o întâmpinăm cu toții, mai ales în zilele și-n timpul nostru, marcat de crize și provocări.

Este situată într-un cadru familiar, pe drumul care cobora de la Ierusalim la Ierihon. Pe acest drum, un călător a fost prins de tâlhari, jefuit, dezbrăcat, părăsit, cu răni sângerânde, pe marginea drumului arid și lipsit de vegetație. Nici preotul și nici levitul care au trecut pe lângă el, nu i-au dat nici un ajutor. După ei, a trecut un samaritan care l-a văzut, s-a oprit, i s-a făcut milă, i-a îngrijit rănilor, după care l-a dus la o casă de oaspeți lăsându-l în grijă unei gazde căreia i-a dat bani și i-a făgăduit că la întoarcere se va achita de toate celelalte cheltuieli, cu condiția ca cel căzut între tâlhari să fie îngrijit corespunzător. Ca o concluzie a pildei ce merită evidențiată, Domnul intervine cu o întrebare: „Care dintre aceștia trei ți se pare că a fost aproapele celui căzut între tâlhari?” (Luca 10, 36). Răspunsul firesc și logic, a sosit fără întârziere: „Cel care a făcut milă cu el”, iar Domnul îl încurajează: „Du-te de fă și tu asemenea”.

Cel căzut și aflat în suferință mare, avea nevoie de ajutor. În virtutea logicii umane, a responsabilității comune de a oferi ajutor celui căzut, orice om este chemat să devină samaritan, un om cuprins de milă și compasiune. Spre a-l face să înțeleagă cine este aproapele, Iisus Hristos înfățișează învățătorului de lege o situație concretă prin care caută să-l determine să priceapă că aproapele este



## DUMINICA

## SAMARINEANULUI MILOSTIV



omul din imediata vecinătate. Chipul samarineanului reprezintă adevărata salvare, oferită prin bunătate și compasiune. Căderea în mâinile tâlharilor reprezintă starea de nesiguranță a vieții, fragilitatea și efemeritatea ei, precum și decăderea spirituală, asaltată de patimi și încercări. Drama coborârii este întotdeauna urmată de suferință. Călea de la Ierusalim la Ierihon este o dramă pe care omenirea nu încetează a o experimenta. Pe această cale a venit samaritanul, în Persoana Mântuitorului Hristos întrupat, Care, văzându-l pe cel căzut și fără ajutor, l-a ridicat vindecându-i rănilor cu ajutorul Sfințelor Taine, ducându-l în Biserică Sa în deplină siguranță. Răspunsul dat întregii omeniri la întrebarea generată de căderea și suferința ei, este unul singur: salvarea numai în casa de oaspeți care este Biserica - spital duhovnicesc în care cine intră găsește tămăduire deplină și alinare durerilor sale.

Actualitatea parabolei poate fi extinsă în întreaga lume care, în dimensiunea ei pluri-etnică, are nevoie de multă solidaritate. Cu cinism, nici astăzi nu au încetat

exploatarile, înșelăciunea, perfidia financiară, interesul egoist care au dus la crize în care omenirea se zbate și suferă. Toate acestea s-au petrecut în așa-zisa deplină libertate iresponsabilă, bazată pe interes josnic, meschin și extrem de periculos. Printr-o mass-media finanțată din bani câștigați prin suferințele altora, s-a indus omului dependența de ecran, ideea autosuficienței și a lipsei de compasiune față de cel aflat în nevoie. Exploatarea nu a încetat niciodată, cu atât mai mult astăzi când, prin inginerii financiare sunt înșelate în „mod democratic și legal”, națiuni întregi care apoi sunt reduse, tot prin măsuri de austeritate cu caracter de revigorare economică, la forme de sărăcie provocată, de lipsuri și dureri, încât suferințele nu încetează, iar nevoia unui samaritan milostiv devine cronică. Samaritanul este cerut a fi prezent peste tot acolo unde se suferă, se înșeală, se calomniază, unde „binelui i se spune rău și răului bine; adevărului minciună și minciunii adevăr; luminii întuneric și întunericului lumină” (Isaia 5, 20). ❖

Părintele Adrian Chiriță



# PREȘEDINTELE ACADEMIEI ROMÂNE DESPRE CATEDRALA NAȚIONALĂ



**La un secol de la Marea Unire, la aproape un secol de la ridicarea la rang de Patriarhie (în 1925) și la aproape un secol și jumătate de la recunoașterea autocefaliei Bisericii Ortodoxe Române, construirea Catedralei Naționale încununează o întreagă lucrare a poporului român asupra lui însuși (cum ar fi spus Nicolae Bălcescu) și ne așază în rând cu lumea.**

contestate la vremea lor.

Cei care contrapun catedrala altor construcții (instituții) nu sunt creștini și nu știu că cea mai înaltă școală și cea mai trainică sănătate nu sunt cele ale trupului, ci ale sufletului. Vindecarea odraslelor umane de ignoranța minții (întunecimea) și de bolile trupesti (suferința fizică) nu se face numai în școlile instituționalizate de stat sau numai în spitalele slujite de medici, ci și în biserici. Chiar și filosofii greci precreeștini știau că vindecarea trupului fără lucrarea asupra sufletului este înșelătoare, neputincioasă și sortită eșecului. Nu din pricina catedralei nu avem noi școli și spitale destule, ci din alte pricini. Ba, așa spune că nu lipsa de școli și spitale este necazul nostru cel mare acum, ci golirea lor de profesori, de elevi suficienți și de medici. Iar neștiința de carte, abandonul școlar, analfabetismul funcțional, plecarea medicilor și asistenților medicali peste mări și țări nu se datorează prea multor biserici și nici credinței prea arzătoare.

Dimpotrivă! Ne ocupăm de mărunte lucruri, ne hrănim trupul, dar nu și

mintea, ne agățăm de scopuri lumești lipsite de morală, de adevăr, de dreptate, de iubire și de bunătate. Da, catedrala lucrează cu mijloacele sale sacre, ca și școlile și spitalele, cu mijloacele lor lumești, la educarea și păstrarea în stare bună a acestui popor. Dacă lucrarea aceasta nu este la înălțimea dorită, de vină suntem noi, cu micimile noastre, cu vrajbele și cu urile noastre, cu felul de a-l huli pe Domnul și cu falsele crezuri pe care le etalăm fără jenă. Credința și Biserica ne îndeamnă la cumpănire, la cumpătare, la bine și la iubire de Dumnezeu și de oameni. Catedrala noastră devine acum un simbol al tuturor acestor căi dăruite cu har. *(Extrase din articolul „Catedrala Națională este simbolul unității noastre istorice”, apărut în ziarul Lumina, 5 noiembrie 2018; interviu cu președintele Academiei Române, istoricul Ioan-Aurel Pop) ♦*

**P**lanul Domnului a fost acesta: să izbutim marea lucrare în Anul Centenarului Marii Uniri, ca să putem, peste alte centenare de la înfăptuirea actului sublim din 1918, să dovedim vrednicia unui popor creștin situat la Dunăre și în Carpați. Noi, românii, suntem nărași să ne auto-flagelăm și să ne nimicim singuri, dar Domnul nu ne lasă, atunci când se cuvine să fie așa, să ne pierdem cumpătul și ne conduce și spre gesturi de glorie.

Pe mine, ca istoric, denigrările și cârtirile acestea („avem nevoie mai mult de școli și spitale și mai puțin de catedrale”) nu mă miră prea tare: toate marile construcții laice și religioase ale omenirii care ne încântă astăzi au fost

## Slujbă arhierescă de hram

**J**oi, 15 noiembrie, îl vom prăznuși pe cel de-al treilea ocrotitor al nostru, Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț. Cu această ocazie, cu binecuvântarea Preafericitului Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, Sfânta Liturghie va fi oficiată de Preasfințitul Varlaam Ploieșteanul, episcop-vicar patriarhal.

L-am avut de multe ori alături de noi, îmbogățindu-ne slujbele, împărțind smerenie, pace, și mai ales un cuvânt cu înalte înțelesuri dogmatice, cuvânt îmbrăcat în haina simplității și încercat în viața călugărească. Să spunem doar câteva cuvinte despre Preasfinția Sa: vine de pe meleaguri moldave, născut fiind la 28 octombrie 1960, în localitatea Știubieni, județul Botoșani. A absolvit Seminarul Teologic de la Mănăstirea Neamț (1982) și este licențiat al Institutului Teologic Universitar din București (1987), între 1987-1990 urmând aici și cursurile de doctorat în Teologie. A intrat în monahism tot la Mănăstirea Neamț în anul 1998, fiind hirotesit arhimandrit în anul 2001. A fost vicar administrativ al Arhiepiscopiei Iașilor

(1998-2009) și președintele Comisiei Liturgice a Mitropoliei Moldovei și Bucovinei. Cadru didactic la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Dumitru Stăniloae” din cadrul Universității „Al. I. Cuza” din Iași din anul 1996 și la Facultatea de Teologie Ortodoxă „Justinian Patriarhul” a Universității din București din 2009. A publicat numeroase studii și recenzii în volume colective și reviste de specialitate și a susținut comunicări științifice la numeroase conferințe și simpozioane de teologie naționale și internaționale. În data de 20 decembrie 2009 a primit hirotonia întru arhieru, ca episcop-vicar patriarhal, cu titulatura Varlaam Ploieșteanul. Iar din 11 martie 2013 este Secretar al Sfântului Sinod.

Nu putem cuprinde în câteva date întreaga sa activitate, dar știm că noi, comunitatea parohiei Șerban Vodă, l-am primit de fiecare dată cu multă bucurie, iar Preasfinția Sa ne-a arătat dragoste și ne-a mângâiat, îmbărbătat și luminat de fiecare dată când a trecut pragul bisericii noastre. ♦

## Zilele Sfințirii Catedralei Naționale

**E**venimentele dedicate acestui moment vor începe în 25 noiembrie 2018 și se vor finaliza în ziua de 30 ale lunii.

### Duminică, 25 noiembrie 2018

9.00 - 12.30 - Sfânta Liturghie și slujba de sfințire a Catedralei Naționale oficiate de Sanctitatea Sa Bartolomeu I, Arhiepiscopul Constantinopolului - Noua Romă și Patriarh Ecumenic, și de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu un sobor de ierarhi.

### 26-29 noiembrie 2018

Se va oficia zilnic Sfânta Liturghie și va avea loc ulterior un program liturgic și cultural special.

### Vineri, 30 noiembrie 2018

**(Sărbătoarea Sfântului Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României, Hramul Catedralei Naționale)**

9.30 - 12.00 Sfânta Liturghie oficiată de Preafericitul Părinte Teofil al III-lea, Patriarhul Ierusalimului și a toată Palestina, și de Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu un sobor de ierarhi. ♦





# SFÂNTUL CUVIOS PAISIE DE LA NEAMȚ, ÎNNOITORUL MONAHISMULUI



**Sfântul Cuvios Paisie de la Neamț sau Velickovski, este unul din stareții care au avut o influență deosebită atât asupra monahismului românesc, cât și asupra celui slav. S-a născut la 21 Decembrie 1722 la Poltava, în Ucraina, tatăl său fiind preot la catedrala orașului. A avut 11 frați și a primit o educație religioasă deosebită.**

**A** studiat la Academia duhovnicească din Kiev, întemeiată de Mitropolitul român Petru Movilă.

Atras de viața monahală, renunță la studii, și intră în 1740 în mănăstirea Liubetki. La mănăstirea Medvedovski devine rasofor, cu numele de Platon. Datorită prigoanei ocupanților polonezi, se întoarce la Kiev, la cunoscuta lavră, unde va lucra icoane și unde îl va întâlni pe Mitropolitul Antonie al Moldovei, care slujea aici în românește. Atunci se îndrăgostește de limba română.

## Părăsește Ucraina

În anul 1742 vine în Moldova, la schitul Dălhăuți, Vrancea, apoi trece în Muntenia, la schiturile Trăstieni, Poiana Mărului și Cârnu, care se aflau sub îndrumarea starețului Vasile de la Poiana Mărului și aveau rânduială athonită. Fugind de preoție, în 1746, în vârstă de numai 24 de ani, merge la Athos, mai întâi la mănăstirea Pantocrator.

## Întemeietor de schit în Sfântul Munte Athos

Negăsindu-și un părinte spiritual cum și-l dorea, locuiește singur timp de patru ani într-o peșteră. În 1750 vine la Athos starețul Vasile de la Poiana Mărului, care-l călugărește, schimbându-i numele în Paisie.

La 36 de ani este hirotonit ieromonah de către Episcopul Grigorie de la Athos. Primul său ucenic a fost monahul Visarion, venit din Moldova, la care se adaugă și alții, tot moldoveni. Cu binecuvântarea Patriarhului Serafim, Cuviosul Paisie întemeiază Schitul Sfântul Ilie, cu 5 chilii, care ajunge repede la 60 de ucenici. Aceștia erau români, greci, ruși. Monahul Macarie îl învăță limba greacă, iar el începe să traducă din greacă în slavonă, revizuiind vechile traduceri slavone după originalele grecești ale Sfinților Părinți răsăriteni.

## Înnoitor al vieții monahale din Moldova

Rămâne în Athos până în 1763, când hotărăște să se întoarcă în țară, datorită mai ales greutăților materiale de aici. Împreună cu cei 64 de ucenici ai săi se stabilește mai întâi la schitul Vărzărești, Focșani, apoi se

îndreaptă spre Iași, unde Mitropolitul Gavril Calimah, pe care-l cunoscuse la Athos, îi încredințează mănăstirea Dragomirna. Ctitorie din 1609 a lui Anastasie Crimca, Dragomirna va fi locul celei mai frumoase perioade din păstoria sa. Va rămâne aici 12 ani, formând o obște de 350 monahi, români, ruși și ucrainieni. Va alcătui pentru aceștia un regulament monahal, cunoscut sub numele de „Așezământul de la Dragomirna”, în opt puncte, care introducea rânduiala în viața călugărilor. Călugării duceau viața de obște (comună), lucrau la câmp sau meșteșuguri diverse, sau se ocupau de traduceri și copii de manuscrise. Starețul era ales de obștea tuturor viețuitorilor și confirmat de mitropolit. Se înființează bolnița, adică spitalul mănăstirii, pentru bolnavi și bătrâni.

## Scoala paisiană de traduceri din textele patristice

Starețul Paisie continuă și în Moldova opera de traducere a scrierilor Sfinților Părinți - mai ales a celor ascetice - din greacă în slavonă și în română; de exemplu, din Sfântul Antonie cel Mare, Petru Damaschin, Isaia Pustnicul, Marcu Ascetul sau Teodor Studitul. Cinstind pe întemeietorul isihasmului, Paisie traduce din greacă în slavonă, „Viața Sfântului Grigorie Sinaitul” de Patriarhul Calist. La Dragomirna avem în 1763 deja prima Filocalie tradusă într-o limbă vorbită, Filocalia românească. De asemenea, lucrează la un manuscris în limba slavonă al Filocaliei, care după ce este cercetat de câteva comisii, este tipărită în anul 1793 la Moscova la cererea Mitropolitului Gavriil al Petersburgului.

Dintre operele sale personale se evidențiază „Șase capitole asupra rugăciunii inimii” în care sunt expuse sistematic bazele biblice și patristice ale rugăciunii lui Iisus, pregătirea celui ce dorește să o practice, precum și efectele ce le produce. Prezentată ca o Apologie a Rugăciunii minții, cel ce o practică trebuie să fie ghidat de o persoană experimentată având parte de iluminări speciale în înțelegerea Sfinților Părinți.

În privința căilor vieții monahale, Paisie expune învățătura tradițională ortodoxă: în singurătate totală, în tovărășia a doi-trei monahi sau în comunitate, forma pe care o privilegiază.

În 1775, când Bucovina este ocupată de austrieci, activitatea cărturărească a lui Paisie la Dragomirna ia sfârșit. Însoțit de 200 de ucenici, se așează la mănăstirea Secu, unde rămâne patru ani, continuând pravila de la Dragomirna.



## Mănăstirea Neamț devine cea mai vestită Lavră a Moldovei

În anul 1779, la dorința domnitorului Constantin Moruzzi (1777-1782), Paisie devine egumen al mănăstirii Neamț. Activitatea starețului Paisie la Neamț a fost deosebit de bogată. El întărește aici rânduielile monahale athonite, cu slujbe zilnice conform tipicului, cu viața de obște, cu predici, cu muncă și rugăciune, după regula Sfântului Vasile cel Mare, cu grija pentru bătrâni și bolnavi. La Neamț s-a construit, sub îndrumarea sa, un spital, o casă de oaspeți și noi chilii, numărul monahilor trecând rapid de 800 români, ruși, bieloruși, ucrainieni, greci, sârbi și bulgari.

Preocupările starețului s-au concretizat într-o imensă activitate literar-bisericească: două echipe de traducători, de copişti și de critici, cu el în frunte, lucrau fără întrerupere la revizuirea și traducerea scrierilor filocalice în slavonă și în română. Numărul total al manuscriselor din timpul său se ridică la 300 - dintre care 44 alcătuite de el însuși - Mănăstirea Neamț devenind un deosebit de important centru de cultură teologică-ascetică.

## Neoisihasmul paisian depășește granițele Moldovei

A trecut la Domnul la 15 noiembrie 1794, la vârsta de 72 de ani, fiind înmormântat în biserica Mănăstirii Neamț. Influența paisiană a fost deosebit de puternică în Moldova, în Muntenia, la Athos, dar și cu osebire în spațiul slav, Bulgaria, Serbia, Rusia. Ucenicii ruși ai Sfântului Paisie înființează mănăstirea „Noul Neamț” în Basarabia, ducând mai departe tradiția paisiană. Cum era de așteptat, rânduielile sale monahale au influențat cel mai mult viața religioasă a Bisericii Ruse. Mulți dintre ucenicii săi s-au răspândit în 117 mănăstiri și schituri din 35 de eparhii ale acestei Biserici.

A fost trecut în rândul sfinților, mai întâi de către Biserica Ortodoxă Rusă, la 6 Iunie 1988, apoi de Biserica Ortodoxă Română la 21 Iunie 1992. ❖

# SFINȚII MARTIRI ȘI MĂRTURISITORI NĂSĂUDENI



**În calendarul ortodox, la 12 noiembrie prăznuim, cinstindu-i pe cei patru Martiri și Mărturisitori Năsăudeni: Atanasie Todoran din Bichigiu, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu.**

**E**i au trăit pe la mijlocul sec. XVIII, un veac ce a adus ortodoxiei din Transilvania dezbinarea creștinilor români, distrugeri de biserici și mănăstiri, prigoniri și chinuri pe care creștinătatea le-a cunoscut doar în perioada romană. Acțiunii violente de silire a românilor de a se lepăda de credința strămoșească și de început, adică Ortodoxia, i s-au opus creștini obișnuiți, oameni simpli, unii neștiutori de carte, preoți și călugări. Așa au fost Cuvioșii Mărturisitori Visarion și Sofronie, Sfântul

Mucenic Oprea, Sfinții Preoți Mărturisitori Ioan din Galeș și Moise Măcinic din Sibiel, pe care i-am pomenit în luna octombrie.

Iată că și în părțile Năsăudului, țărani înrolați în Regimentul grăniceresc, în schimbul eliberării din iobăgie, s-au opus cu îndârjire lepădării de ortodoxie, refuzând să depună jurământul de credință, revoltându-se față de autoritățile austriece și a reprezentanților bisericii unite, alungându-i de pe platoul Mocirla din localitatea Salva unde se organizase ceremonia jurământului. În fruntea lor se afla Atanasie Todoran din Bichigiu în vârstă de 103 ani, după alții de 114 ani, Vasile din Mocod, Grigore din Zagra și Vasile din Telciu. Ei au preferat să îmbrace haina morții pentru a-și păstra credința în care s-au născut ei, moșii și strămoșii lor. Atanasie Todoran va fi zdrobit cu roata, ceilalți vor fi spânzurați, iar 100 de alți țărani au trebuit să treacă printre 300 de soldați dispuși într-un rând, de zece ori și să primească de la aceștia câte o lovitură de vergea. Mai mult, celor patru li s-a refuzat cuminecătura și nu au fost îngropați fiind lăsați pe câmpul martirajului peste trei săptămâni, ca să fie exemplu pentru români.

Biserica Ortodoxă a hotărât în 2007 canonizarea lor, proclamarea oficială fiind făcută pe 11 mai 2008 la Mănăstirea cu hramul Izvorul Tămăduirii din Salva.

Este important să vedem când acești Sfinți Mărturisitori, că sunt din Transilvania de sud sau din Transilvania de Nord, s-au jertfit pentru a apăra credința ortodoxă supusă de autoritățile austriece la grele încercări, știindu-se că ea este liantul unității naționale. Moartea lor, sacrificiul lor suprem a fost un preț plătit pentru a-L menține pe Iisus Mântuitorul, pe Dumnezeu-Omul în sufletele și viața lor.

Unii dintre noi, azi, nu înțelegem pilda lor, nu prețuim credința noastră strămoșească și renunțăm cu ușurință la modelele autentice: Sfinții și acceptăm lepădarea venită viclenește, prin secte, emisiuni tv, prin folosirea greșită și abuzivă a internetului, prin „darurile materiale” și mai grav prin manipulare. Nu învățăm nimic din martiriul creștinilor din Siria, Egipt, Pakistan, preluăm ce este mai rău din „lumea liberă”, renunțând la tradiția noastră, la valorile noastre, care au fost apărate și transmise de Biserica strămoșească. ❖

**Prof. Clement Gavrilă**

## Postul Nașterii Domnului

**E**ste primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Se lasă sec în seara zilei de 13 noiembrie și postim până pe 24 decembrie. Este un post ușor, un post al bucuriei, căci ne pregătim sufletele pentru primirea lui Hristos. Prin însăși durata lui de 40 de zile, ne amintește de postul lui Moise de pe Muntele Sinai, când acesta aștepta să primească cuvintele lui Dumnezeu scrise pe lespezile de piatră ale Tablelor Legii. Astfel, creștinii postind 40 de zile, se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria.

După rânduială, în timpul acestui post, luna, miercurea și vinerea nu mâncăm bucate cu untdelemn și nu bem vin. După orele 3-4 după-amiaza, mâncăm o singură masă, cu hrană uscată sau legume fierte. Dacă în aceste zile cade un sfânt care să aibă Doxologie mare, dezlegăm la untdelemn și la vin. Dacă în aceste zile cade un sfânt care are Priveghere, dezlegăm la untdelemn, vin, pește. Dacă hramul Bisericii cade într-o zi de luni, miercuri sau vineri, se

face dezlegare la pește. Marți și joi se dezlegă la untdelemn și vin. Iar dacă marți sau joi cade un sfânt cu Doxologie mare, dezlegăm la pește.

În Postul Crăciunului avem dezlegare la pește sâmbata și duminica, între 21 noiembrie (Intrarea Maicii Domnului în Biserică) și 20 decembrie (pomenirea Sfântului Ignatie Teoforul).

Să avem însă grijă să nu pierdem plata

postului, căci Sfântul Ioan Gură de Aur ne atrage atenția când nu postim cu folos: „Când ne abținem de la mâncări, dar nu ne abținem de la păcate; când nu mâncăm carne, dar mâncăm casele săracilor; când nu ne îmbătăm cu vin, dar ne îmbătăm cu poftre rele; când stăm toată ziua nemâncăți, dar ne petrecem toată ziua la spectacole pline de desfrânare”.

Deci, post ușor și bineplăcut Domnului! ❖

### ORARUL CENTRULUI PAROHIAL PENTRU COPII ȘI TINERET

Ziua	Ora	Meditații	Cine răspunde
Luni	18 <sup>00</sup> -19 <sup>00</sup>	Matematică – clasele VII-VIII	Prof. Germina Stuparu
Marți	14 <sup>00</sup> -15 <sup>00</sup>	Limba română / matematică – clasa a IV-a	Prof. Georgeta Rusescu
Vineri	14 <sup>30</sup> -16 <sup>00</sup>	Limba română – clasele VII-VIII	Prof. Cristina Cioabă
Sâmbătă	14 <sup>30</sup> -16 <sup>00</sup>	Matematică – clasele VII-VIII	Ing. Paul Tomescu

### PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 11 - 18 NOIEMBRIE 2018

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11 noiembrie	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 25-a după Rusalii (Pilda samarineanului milostiv) Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 14 noiembrie	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 18 <sup>00</sup> -20 <sup>30</sup>	Sfânta Liturghie Slujbă de priveghere
Joi 15 noiembrie	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Hram - Utrenia, Sfânta Liturghie - Sf. Cuv. Paisie de la Neamț
Vineri 16 noiembrie	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 17 <sup>00</sup> -19 <sup>30</sup>	Sfânta Liturghie Vecernie cu Litie, Acatist
Sâmbătă 17 noiembrie	07 <sup>30</sup> -09 <sup>30</sup> 18 <sup>00</sup> -18 <sup>30</sup>	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 18 noiembrie	08 <sup>00</sup> -12 <sup>00</sup>	Duminica a 26-a după Rusalii (Pilda bogatului căruia i-a rodit țarina) Utrenia, Sfânta Liturghie

**CONTRIBUȚIA ENORIAȘILOR PAROHIEI ȘERBAN VODĂ PENTRU ANUL 2018 A FOST STABILITĂ LA 100 LEI**